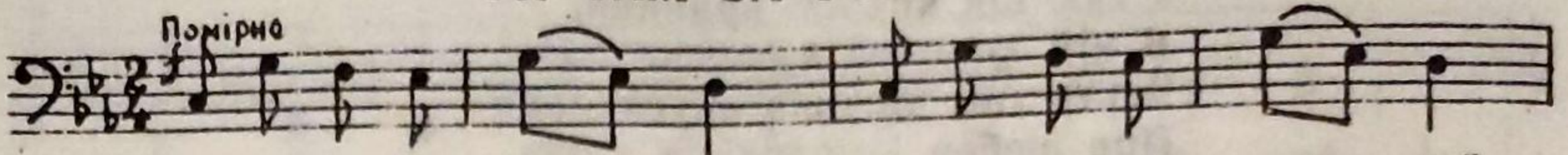

ОЙ ТАМ ЗА ГОРОЮ

Помірно

Ой там за го-ро-ю світив мі-сяць яс-ний,

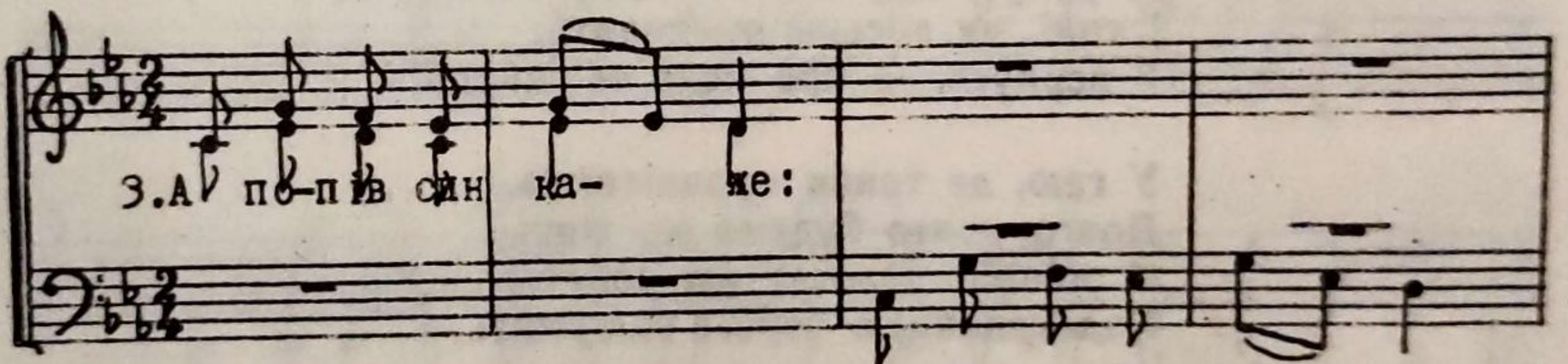
S A T B

ой там мандру-вали два ко-за-ки крас-них;

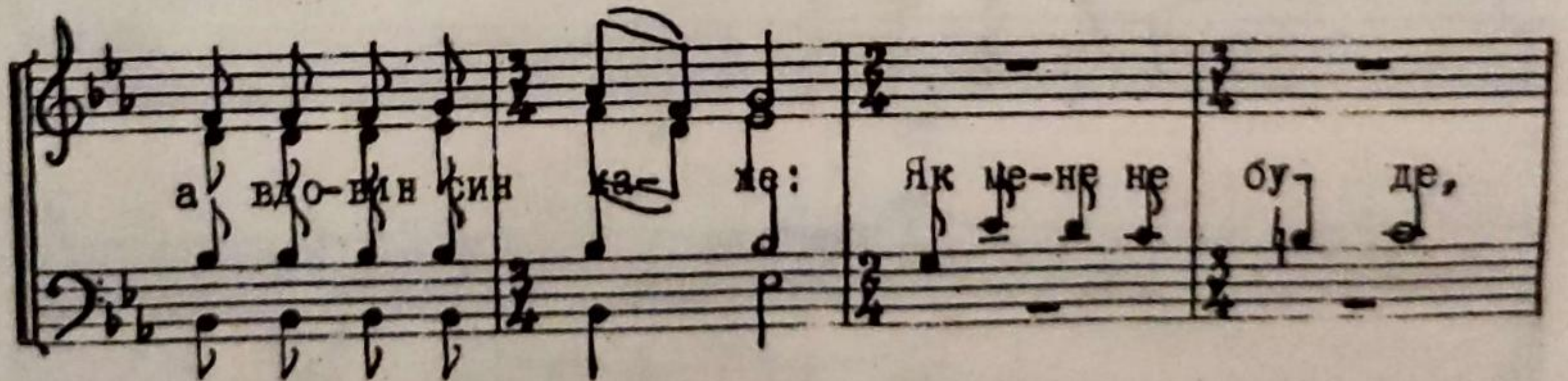

ой там мандру-вали два ко-за-ки крас-них.

З.А. по-пів син ка-же:

Во-на мо-я бу-де,

а вдовин син ка-же: Як ме-не не бу-де,

а вдовин син ка-же: Як ме-не не бу-де.

4. ПУ-ПІВ СИН ВСТРІ-ЛИВ О-РУ ПЕ-РІ-ЦІ ЛІВ.

ВДО-ВИН СИН ВСТРІ-ЛИВ-В СА-МЕ СЕР-ЦЕ ВМІ-РИВ,

а ВДО-ВИН СИН ВСТРІ-ЛИВ-В СА-МЕ СЕР-ЦЕ ВМІ-РИВ.

5. ОЙ ТИ ВДО-ВИЙ СИ-НУ, ВІЗЬМИ СО-БІ ДІВ-КУ,

ТІЛЬ-КИ МЕ-НІ ВИЙ-МИ З МО-ГО СЕРЦЯ СТРІЛ-КУ,

ТІЛЬ-КИ ВИЙ-МИ З СЕР-ЦЯ СТРІЛ-КУ.

тіль-ки ме-ні вий-ми з мо-го сер-ця стріл-ку.

тіль-ки ме-ні вий-ми з мо-го сер-ця стріл-ку.

Ой там за горою
 Світив місяць ясний.
 Ой там мандрували | Двічі
 Два козаки красних.

Вони мандрували,
 Й собі говорили,
 Що в одній сторонці | Двічі
 Дівчину любили.

А попів син каже:
 Вона моя буде,
 А вдовин син каже: | Двічі
 Як мене не буде.

А попів син встрілив —
 Гору перецілив.
 А вдовин син встрілив — | Двічі
 В саме серце вмірив.

Ой ти вдовин сину,
 Візьми собі дівку,
 Тільки мені вийми | Двічі
 З мого серця стрілку.